

██████████, dnia 17 marca 2017 r.

Sygn. akt D 2/2017

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w G ██████████

w składzie :

Przewodniczący : Bożena Micewicz

Członkowie : Joanna Gibas - Kobierecka

Bożenna Czepulonis

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 13 marca 2017 r. w G ██████████ rozprawy w sprawie radcy prawnego M ██████████ B ██████████ syna H ██████████ i W ██████████, ur. ██████████ r. w G ██████████ obwinionego o to , że:

w okresie od 02 stycznia 2002 roku do 30 lipca 2002 roku w G ██████████, S ██████████ i C ██████████, będąc prezesem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością B ██████████ z siedzibą w G ██████████, a tym samym zobowiązanym na podstawie przepisów ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi E ██████████ sp. z o.o. z siedzibą w G ██████████ poprzez niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku dokonał w imieniu spółki odbioru robót budowlanych od firmy R ██████████ R ██████████ M ██████████, a w ślad za tym dokonał odbioru 18 poświadczających nieprawdę i nie odzwierciedlających rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych faktur VAT wystawionych przez firmę R ██████████ R ██████████ M ██████████ (według spisu faktur zawartego poniżej wymienionego wyroku Sądu), wiedząc, że poświadczają one nieprawdę i nie odzwierciedlają rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, czym wyrządził spółce z ograniczoną odpowiedzialnością B ██████████ znaczną szkodę majątkową w kwocie 346.278,00 zł odpowiadającą środkom finansowym przekazanym firmie R ██████████ R ██████████ M ██████████ przez B ██████████ spółkę z o.o.

za co został prawomocnie skazany na podstawie art. 296 § 1 kk. wyrokiem Sądu Rejonowego w G ██████████ Wydziału Karnego z dnia ██████████ r. sygn. akt ██████████ na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres pięciu lat oraz orzeczono na podstawie art. 41 § 1 i § 2 kk w związku z art. 43 § 1 kk środek karny w postaci

zakazu zajmowania stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej i komisji rewizyjnej spółek prawa handlowego oraz zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w branży budowlanej na okres pięciu lat

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 233 z późn. zm.) w związku z art. 1, art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 6 Zasad Etyki Radcy Prawnego przyjętych uchwałą nr 8/99 z dnia 6 listopada 1999 r. VI Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, obowiązujących w okresie objętym powyższym zarzutem, w zw. z § 2 Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

uznaje obwinionego winnym

w okresie od 02 stycznia 2002 roku do 30 lipca 2002 roku w G [REDACTED], S [REDACTED] i G [REDACTED], będąc prezesem zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością B [REDACTED] z siedzibą w G [REDACTED] a tym samym zobowiązanym na podstawie przepisów ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi B [REDACTED] sp. z o.o. z siedzibą w G [REDACTED] poprzez niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku dokonał w imieniu spółki odbioru robót budowlanych od firmy R [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] a w ślad za tym dokonał odbioru 18 poświadczających nieprawdę i nie odzwierciedlających rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych faktur VAT wystawionych przez firmę R [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] (według spisu faktur zawartego poniżej wymienionego wyroku Sądu), wiedząc, że poświadczają one nieprawdę i nie odzwierciedlają rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, czym wyrządził spółce z ograniczoną odpowiedzialnością B [REDACTED] znaczną szkodę majątkową w kwocie 346.278,00 zł odpowiadającą środkom finansowym przekazanych firmie R [REDACTED] R [REDACTED] M [REDACTED] przez B [REDACTED] spółkę z o.o.

za co został prawomocnie skazany na podstawie art. 296 § 1 kk. wyrokiem Sądu Rejonowego w G [REDACTED] Wydziału Karnego z dnia [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres pięciu lat oraz orzeczono na podstawie art. 41 § 1 i § 2 kk w związku z art. 43 § 1 kk środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej i komisji rewizyjnej spółek prawa handlowego oraz zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w branży budowlanej na okres pięciu lat

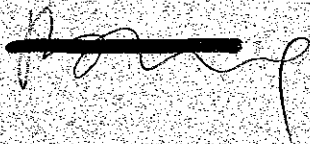
co stanowi przewinienie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 233 z późn. zm.) w związku z art. 1, art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 i art. 6 Zasad Etyki Radcy Prawnego przyjętych uchwałą nr 8/99 z dnia 6 listopada 1999 r. VI

Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, obowiązujących w okresie objętym powyższym zarzutem, w zw. z § 2 Uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

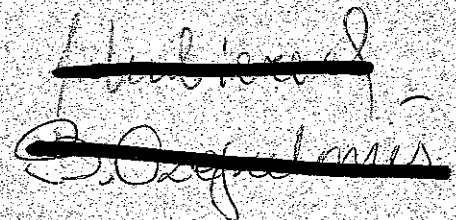
I na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 2b wymierza karę dyscyplinarną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas jednego roku oraz zakaz wykonywania patronatu na czas dwóch lat,

II zasądza od obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w C [REDACTED] kwotę 1.480,20 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych dwadzieścia groszy), tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący:

Członkowie:

UZASADNIENIE

Dnia 06.08.2015 r. D. [REDAKTOWANE] P. [REDAKTOWANE] sp. z o.o. złożyła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. [REDAKTOWANE] zawiadomienie, dotyczące radcy prawnego M. [REDAKTOWANE] B. [REDAKTOWANE], stanowiące zarzut działania niezgodnie z prawem i Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, polegającej na wyrządzeniu szkody majątkowej między innymi na szkodę zawiadamiającego, za co radca prawny M. [REDAKTOWANE] B. [REDAKTOWANE] został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. [REDAKTOWANE] Wydziału Karnego z dnia [REDAKTOWANE] r., sygnatura akt [REDAKTOWANE] oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w G. [REDAKTOWANE] Wydziału Odwoławczego w G. [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE], za przestępstwo z art. 296 § 1 k.k. (karty 2 do 295 akt).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G. [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 30.11.2015 r. wszczął dochodzenie w sprawie (k.314 akt).

Uzasadnieniem wszczęcia dochodzenia w aspekcie ewentualnego przedawnienia, albowiem czyn którego dopuścił się Radca Prawny miał miejsce w 2002 roku, było wskazanie na art. 70 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, który stanowi, że jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa. Biorąc natomiast pod uwagę przepisy art. 101 § 1 pkt.3 kk. W związku z art. 102 kk. Karalność deliktu dyscyplinarnego nie ustala. Przestępstwo z art. 296 § 1 kk. Zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5. Biorąc pod uwagę prawomocne wyroki dot. radcy prawnego M. [REDAKTOWANE] B. [REDAKTOWANE], karalność deliktu dyscyplinarnego ustanie 30.07.2017r.

Dnia 30.12.2016 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skierowała do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu M. [REDAKTOWANE] B. [REDAKTOWANE] (k402-406 akt), o to, że w okresie od 02 stycznia 2002 roku do 30 lipca 2002 roku w G. [REDAKTOWANE] S. [REDAKTOWANE] i G. [REDAKTOWANE], będąc prezesem zarządu Spółki, a tym samym zobowiązanym na podstawie przepisów ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi B. [REDAKTOWANE] sp. z o.o. z siedzibą w G. [REDAKTOWANE] poprzez niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku dokonał odbioru robót budowlanych od firmy R. [REDAKTOWANE] R. [REDAKTOWANE] M. [REDAKTOWANE], a w ślad za tym dokonał odbioru 18 poświadczających nieprawdę i nie odzwierciedlających rzeczywistego przebiegu operacji

gospodarczych faktur VAT wystawionych przez firmę R [REDACTED] B [REDACTED] M [REDACTED] (według spisu faktur zawartego poniżej wymienionego wyroku Sądu), wiedząc, że poświadczają one nieprawdę i nie odzwierciedlają rzeczywistego przebiegu operacji gospodarczych, czym wyrządził spółce z ograniczoną odpowiedzialnością B [REDACTED] znaczną szkodę majątkową w kwocie 346.278,00 zł odpowiadającą środkom finansowym przekazanym firmie R [REDACTED] B [REDACTED] M [REDACTED] przez B [REDACTED] spółkę z o.o.,

za co został prawomocnie skazany na podstawie art. 296 § 1 kk. Wyrokiem Sądu Rejonowego w G [REDACTED] Wydziału Karnego z dnia [REDACTED] r: sygn. akt [REDACTED] na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres pięciu lat oraz orzeczono na podstawie art. 41 § 1 i § 2kk. w związku z art. 43 § 1 kk. środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowiska w zarządzie, radzie nadzorczej i komisji rewizyjnej spółek prawa handlowego oraz zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w branży budowlanej na okres pięciu lat.

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca o radcach prawnych (t. j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm) w związku z art. 1, art.3 ust. 1, art.4 ust. 1, art.5 i art.6 Zasad Etyki Radcy Prawnego przyjętych uchwałą nr 8/99 z dnia 6 listopada 1999r-VI Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, obowiązujących w okresie objętym powyższym zarzutem w związku z §2 uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje.

Radca Prany M [REDACTED] B [REDACTED] dopuścił się czynu będącego przedmiotem wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w okresie kiedy odbywał aplikację radcowską w latach 2001-2005, po której złożył ślubowanie i uzyskał prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego. Będąc aplikantem obowiązywały go Zasady Etyki Radcy Prawnego przyjęte uchwałą nr 8/99 z dnia 6 listopada 1999 r VI Krajowego Zjazdu Radców Prawnych zgodnie z art.1 ust.4 Zasad Etyki.

W okresie od 02 stycznia 2002 roku do 30 lipca 2002 roku, kiedy obecnie radca prawny – M [REDACTED] B [REDACTED] pełnił funkcję prezesa zarządu spółki z o.o. B [REDACTED] z siedzibą w G [REDACTED] dopuścił się czynów, które były przedmiotem prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego w sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym w G [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] i przed Sądem Okręgowym w G [REDACTED], SYGN AKT [REDACTED]. Postępowania te zakończyły się skazującym wyrokiem, jak wyżej, który jest prawomocny. (karty 11-154 i 155-171 akt).

Okoliczność skazania Radcy Prawnego prawomocnym wyrokiem karnym była przedmiotem postępowania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego i przed Sądem Dyscyplinarnym. Radca Prawny biorący udział w postępowaniu dyscyplinarnym przy udziale pełnomocników procesowych przedstawiał w pismach i zeznaniach dowody na okoliczność braku winy w przedstawianych wyrokami karnymi zarzutów będących podstawą wymierzenia kary jak w prawomocnym wyroku.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 30.09.2016 r (k. 388 akt) oddalił takie wnioski dowodowe, wskazując że analiza uzasadnienia wyroku skazującego prowadzi do wniosku, że dowody zawnioskowane przez radcę prawnego w postępowaniu dyscyplinarnym były przedmiotem postępowania sądowego, w wyniku którego taki wyrok zapadł, natomiast podstawą zarzutu przedstawionego przeciwko Radcy Prawnemu w nin. postępowaniu jest skazujący prawomocny wyrok.

Sąd Dyscyplinarny rozpatrywał sprawę ograniczając się do okoliczności, że przeciwko radcy prawnemu M. B. zapadł skazujący prawomocny wyrok, co w ocenie Sądu narusza zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych.

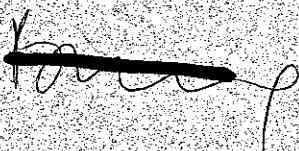
Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż od popełnienia czynu upłynęło kilkanaście lat, że w tym okresie radca prawny M. B., po ukończeniu aplikacji nie dopuścił się deliktu dyscyplinarnego, i jak wykazał w pismach i na rozprawie obecnie cieszy się zaufaniem i wykazuje odpowiedzialnością wykonując zawód radcy prawnego.

Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia radcy prawnego M. B. i w ocenie Sądu spełni swoją rolę prewencyjną.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 70.6 Ustawy o radcach prawnych.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom i Ministrowi Sprawiedliwości prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem tutejszego Sądu, w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem. Ewentualne odwołanie należy złożyć wraz z odpisami dla każdej ze stron postępowania.

Przewodniczący:

Członkowie:

